

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

De coelibatu improborum cum detestatione sodomiticae turpitudinis cap.

ii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

dos. Ibi enim concubina pro coniuge ponitur, non pro scorto: alioqui non faceret bigamum, nec impediret sacerdotium: quoniam si quis post mortuam uxorem iunctus fuisset cum scorto coitu fornicario, non propterea uetatur, acta poenitentia, ad sacerdotium promoueri. Sic & uxores Abraham præter Saram, quæ præcipua fuerat, dictæ sunt concubinæ. Scriptura namq; diuina aliquando uxorem appellat concubinam: sic enim legitur. Habeo filiam uirginem, & hic homo habet concubinam, adducam eas ad uos, & cætera quæ sequuntur. Atqui uero quæ concubina ibi dicitur, uxor erat, ut ibidem sæpius nominatur. Nullo ergo prætextu licet alicui à bono continentia recedere nisi ducat uxorem quæ eatenus licet quo ad promissus non fuerit, aut uoto aut professione sacrorum ordinum perpetuus coelibatus: quia tunc nullo pacto licet uxorem ducere, aut fornicari, ut inferius libro sequenti copiosius disceptabimus.

De coelibatu improborum cum detestatione sodomiticæ turpitudinis. Cap. II.

GRauius sane redarguendi sunt foedi, & impudici quidam homines, qui quum expertes nuptiarum sint, & in coelibatu degant, nequaquam tamè à ueneris uoluptatibus sese continent, ut coelibes decet, sed potius uti contemptores matrimonii, pro una uxore, quæ habere sibi honeste possent, sordidos obsoletorum, atq; scortorum greges agunt, & perosi maritorum nomina, in nefarios incestus, prodigiosasq; ac abominandas libidines plabuntur: & quæ nefandius esse non potest, obscenitas inhiant puerorum amoribus: & egressi limites rationis omnia diuina, atq; humana, uenere auersa, & ipsa reclamante natura subuertunt. Nam (ut disserit eleganter Plato in eo libro, quem de legibus scripsit) quoties foemina, & masculus ad generandum conueniunt, uoluptas ex eo conuentu à natura quidem uidetur esse tributa: at quum mares maribus, aut foeminae foeminis,

Iudi. 19

1.7005

0.5.1172

DE COELIBAT V

commiscentur, ea inhumana uoluptas est, & præter naturam: et qui primum tale facinus ausi sunt, nefandissime in id flagitii incontinentia libidinis conciderunt.

Omnes porro Cretensium fabulam de Ganymede uehementer culpamus: quæ aduersus Iouem ideo ficta sit, ut quum ab eo leges habuissent, ueluti eum imitari, hæc & ipsi scelerate fruerentur impune, legis latoris exemplo. Hactenus Plato. Delinquent ergo contra naturam

Rom. 1

quicumque relicto naturali usu foeminae (ut ait Apostolus) exardescunt desideriis inuicem masculi in masculos turpitudinem operantes: à quo flagitio (ut asserit idem Apostolus, nec muliebris quidem sexus mundus existit.

Quare Seneca impuris eiusmodi foeminis ita imprecatur. Dii illas, deæque male perdant commentas adeo peruersum genus impudicitiae. Proh ergo pudor, immane nefas sceleribus cunctis præstans.

Quanam uis, aut quo nimbo, qua uerborum obrui pro merito facinus, tantum potest: dignum profecto omni calamitate, dignum flammis, dignum sulphure, dignum sempiterna poena.

Euenire enim propter eiusmodi scelus sæpissime terræmotus, famem, pestes, uastitates, bella, proscriptiones, & pessima quæque mala, leges etiam ciuiles affirmant: et propterea prolapsos in id flagitii, quicumque fuerint, cremandos iubet. Sed & lex diuina dicit

Leuit. 20

Qui dormierit cum masculino coitu foemineo, uterque operatus est nefas morte moriatur.

Nec mitius ecclesiasticæ sanctiones: quæ clericum, quicumque sit ille, de hoc scelere conuictum mandant deponi, ac honore priuari, et tradi iudicibus secularibus puniendum. Legitur & apud Platonem in Græcia legem Laïam fuisse, quæ & ipsa, quicumque nefariam in mares libidinem exercuisset, cremandum sanxerat.

Erythrea quoque Sibylla (ut est à Laëtantio scriptum) docens quo pacto posset effugiri ira Dei, sic dixit. Fuge sceleratas religiones, uni Deo serui, adulterio te abstine, et masculi permixtione praua. Hæc

Sibylla sanctissime. Violatur quidem per eiusmodi nequitiam illa sancta societas, quæ nobis naturaliter esse cum Deo potest, quum natura ipsa, cuius ille auctor est, ea peruersitate ueneris polluat: quam Deus in Leuitico appellat abominationem. Sic enim scriptum est. Cū masculino ne commiscearis coitu foemineo, quia abominatio est. Non enim fecit Deus homines, ut summa inuria inter se inuicem tam foeda conspurcarentur libidine: sed præfixit leges suas rebus omnibus, quas non liceret præuerti. Hinc est, quod bestia ipsa, quæ ratione careant, attamen quum ueneris, & coniunctionis effrenata appetentia naturaliter concitantur, naturæ leges in suo genere seruent, & non nisi diuerso sexu expleant libidinis appetitum. Quotus unquam mares, ex quo uis genere belluarum monstruosæ huic libidini operam dedisse compertum est? Quid ita? nisi quia adeo contra naturam est eiusmodi uoluptas ut eam ipsam reiiciant bestia: quanuis eam ipsam uoluptatem, nulla habitata honestatis ratione sequantur.

Leuit. 20

Orpheum primum ab inferis eduxisse uitium eundi contra naturam. Cap. III.

Quod autem tam obscœni amores contra naturalem affectionem in hominibus ita nefarie concitentur & à demone procedere, & inuentum planè demonum fuisse credi par est: sicut & de idolatria, & choreis, & de eiusmodi inuentis creditur. Orpheus etenim primus (ut fertur) hanc turpitudinem euegit ad Thraces, iuxta illud Ouidianum carmen de Orpheo. (Ille etiam Thracum populis fuit auctor amoris. In teneros transferre mares.) Iccirco haud ab re eum ad inferos descendisse poetæ fabulantur, ut inde uxorem Euridicem placatis manibus, in lucem reuocaret: quod quum nequiuisset præstare, hanc obscœnitatem ab inferis pro uxore euectam ferunt: atque ob id postmodum

D iii